

Tožba MobilCom Aktiengesellschaft proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 6. oktobra 2004

(Zadeva T-397/04)

(2004/C 314/55)

(Jezik postopka: nemščina)

MobilCom Aktiengesellschaft, s sedežem v Búdelsdorfu (Nemčija), ki jo zastopajo K. Jacobsen, U. Wellmann in T. Sharpe, Rechtsanwälte, je dne 6. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 14. julija 2004 s številko spisa C5/03 (ExN 239/03);
- podredno razglasi za ničnega člen 1 odločbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 14. julija 2004 z oznako spisa C5/03 (ExN 239/03), kolikor je v zadnjem polstavku navedeno „... če Nemčija izpolni pogoj, naveden v členu 2 te odločbe“, in v celoti razglasi za nična člena 2 in 3 zgoraj navedene odločbe.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V izpodbijani odločbi je bila državna pomoč Nemčije tožeči stranki razglašena za združljivo s skupnim trgovom, kolikor Nemčija izpolnjuje pogoje, navedene v členu 2 odločbe. S to zahtevo je bilo tožeči stranki naloženo, da za sedem mesecev zapre svoj „prodajni kanal na spletu“.

Tožeča stranka najprej navaja, da Komisija v zadevi ni pristojna. Dodelitev pomoči ne more vplivati na trgovino med državami, ker je poslovna dejavnost posredovanja paketov mobilne telefonije omejena izključno na Nemčijo.

Tožeča stranka tudi navaja, da ne obstaja primerna pravna podlaga za postavitev takšne zahteve s strani Komisije, zato gre

v tem primeru za kršitev Pogodbe ES oziroma izvedbene pravne norme.

Po mnenju tožeče stranke je takšna zahteva samovoljna, ker ni zadosti utemeljena. Zato tožeča stranka Komisiji očita napačno presojo, oziroma to, da ni uporabila svoje pravice presoje. Prav tako Komisija ni dovolj nazorno pojasnila, da je izpodbijana odločba potrebna, primerna in hkrati najbolj blago sredstvo in je zato kršila načelo sorazmernosti.

Tožba Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 11. oktobra 2004

(Zadeva T-405/04)

(2004/C 314/56)

(Jezik postopka: nemščina)

Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG, s sedežem v Hamburgu (Nemčija), ki ga zastopa M. Wolter, Rechtsanwalt, je dne 11. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo drugega Odbora za pritožbe v zadevi R0912/2002-2 z dne 13. avgusta 2004;
- ugotovi, da določbe člena 7(1)(b)(c) in 7(2) ne nasprotujejo objavi prijavljene znamke „Caipi“ za blago razreda 33 (alkoholne pijače, razen piva);
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti:	Tožeča stranka
Zadevna znamka Skupnosti:	Besedna znamka Caipi za blago razreda 33 (alkoholne pijače, razen piva), prijava št. 2 655 967
Odločba preizkuševalca	Zavrnitev registracije znamke, za katero je bila vložena prijava
Odločba Odbora za pritožbe:	Zavrnitev pritožbe tožeče stranke
Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje:	Kršitev člena 7(1)(b) in (c) in člena 12 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾ . Neupoštevanje predhodne nacionalne registracije.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1).

Tožba Zvezne republike Nemčije proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 11. oktobra 2004

(Zadeva T-414/04)

(2004/C 314/57)

(Jezik postopka: nemščina)

Zvezna republika Nemčija, ki jo zastopa C.-D. Quassowski, zastopnik, skupaj z C. von Donatom, Rechtsanwalt, je dne 11. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Komisije, posredovano z dopisom Generalnega direktorata za regionalno politiko z dne 09.08.2004, kolikor je z njo prispevek Skupnosti iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, namenjen operacijskemu programu RESIDER II-Nordrhein-Westfalen 1995-1999 (ESRR št. 94.02.10.036 / ARINCO št. 94.DE.16.051), znižan na 72.794.851,67 EUR, izplačilo preostalega zneska v višini 2.268.988,33 EUR nemškemu organom pa zavrnjeno;
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Komisija je z izpodbijano odločbo znižala prispevek Skupnosti iz strukturnega sklada ESRR (Evropski sklad za regionalni razvoj), namenjen operacijskemu programu RESIDER-II Nordrhein-Westfalen 1995-1999 (ESRR št. 94.02.10.036 / ARINCO št. 94.DE.16.051) na 72.794.851,67 EUR in zavrnila izplačilo preostalega zneska v višini 2.268.988,33 EUR nemškemu organom. Razlog za znižanje je nižja izkoriščenost programa pri nekaterih ukrepih in višja izkoriščenost pri drugih ukrepih v primerjavi z indikativnim finančnim načrtom programa. Izravnava med močnejšimi in šibkejšimi uporabljenimi ukrepi ni uspela v okviru vsakokratnih prednostnih nalog programa, temveč v okviru programu namenjenih prispevkov ESRR v celoti.

V obrazložitvi tožbe se tožeča stranka najprej sklicuje na to, da je v skladu s členom 24 Uredbe 4253/88⁽¹⁾ znižanje prispevka Skupnosti možno le v primeru znatne spremembe načina oziroma izvedbenih pogojev dejavnosti ali ukrepa. Tožeča stranka meni, da izvedene prerazporeditve ne predstavljajo nobene znatne spremembe.

V primeru, da se zgoraj navedene prerazporeditve šteje za znatne spremembe, tožeča stranka uveljavlja, da obstaja predhodna privolitev Komisije, podana v „Smernicah za finančni zaključek operativnih ukrepov (1994-1999) strukturnih skladov“ (SEK (1999) 1316).

Tožeča stranka tudi očita Komisiji, da ni uporabila svoje pravice presoje ter da je pomanjkljivo obrazložila izpodbijano odločbo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o izvedbi Uredbe (EGS) št. 2052/88 o usklajevanju dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj ter intervencijami Evropske investicijske banke in ostalih obstoječih finančnih instrumentih (UL L 374, 31.12.1988, str.1).

Tožba Bunker & BKR, S.L. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT), vložena dne 8. oktobra 2004

(Zadeva T-423/04)

(2004/C 314/58)

(Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina)

Bunker & BKR, S.L., s sedežem v Almansi (Španija), ki jo zastopa José Enrique Astiz Suárez, je dne 8. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT).